

právního posouzení věci, odpovídá rozhodnutí prvního soudu zjištěným okolnostem i zákonu. Nelze vydržeti právo, jehož obsah se vykonává na základě poměru smluvního, neboť tu chybí držba (§§ 309, 319 obč. zák.). Kde však není držby, nemůže nastati ani vydržení (§ 1460 obč. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Po právní stránce posoudily soudy nižších stolic věc správně; zejména správně poukázaly k tomu, že i služebnost podle § 1477 obč. zák. vydržená může býti úmluvou přeměněna ve stav smluvní. Ježto taková úmluva jest zjištěna, bylo právem žalobě vyhověno.

Čís. 11207.

Rozhodl-li soud, jenž byl v základním sporu soudem odvolacím, o žalobě o obnovu u něho vznesené, bylo na něm, by rozsudek oznámil prvnímu soudu, jemuž náleželo, by doručil stranám vyhotovení rozsudku. Doručil-li odvolací soud svůj rozsudek přímo stranám, není v tom sice zmatečnost, tento postup však neopravňuje stranu k tomu, by podala opravný prostředek přímo u soudu druhé stolice.

(Rozh. ze dne 3. prosince 1931, Rv I 1657/30.)

V řízení o žalobě o obnovu odmítl N e j v y š š í s o u d dovolání.

D ů v o d y:

Napadeným rozsudkem rozhodl krajský soud v Č. jako soud odvolací o žalobě o obnovu u něho vznesené. Jak již v rozhodnutích čís. 8489, 8670 a 10806 sb. n. s. dovozeno, platí podle předpisu § 535 c. ř. s. pro ústní jednání, pro provedení důkazů, pro oznámení rozsudku vydaného k žalobě o obnovu soudu první stolice, jakož i pro odporovatelnost rozsudku ustanovení, platící pro tento vyšší soud jako stolicí opravných prostředků. Soud druhé stolice pochybil, neoznámiv rozsudek o žalobě o obnovu okresnímu soudu v N., jenž v základním sporu jednal jako soud první stolice a jemuž náleželo, by doručil stranám vyhotovení onoho rozsudku, nýbrž doručiv svůj rozsudek přímo stranám. Než tento postup, jenž nezakládá zmatečnost, nemohl dovolatele opravňovati k tomu, by nedbali jasného a určitého předpisu § 505 c. ř. s., podle něhož bylo opravný prostředek podati ve lhůtě čtrnácti dnů u procesního soudu první stolice. Ježto však dovolání bylo podáno přímo u soudu druhé stolice a nedošlo na soud první stolice v dovolací lhůtě, bylo je jako opožděné odmítnouti. (§ 507 c. ř. s.).